

Marjan BREZOVŠEK

Miro Haček

Sistem javnih uslužbencev

Fakulteta za družbene vede, Ljubljana 2001,
str. 207, 4.104,00 SIT (ISBN 961-235-065-0)

V začetku jeseni sta pri založbi Fakultete za družbene vede izšli prvi znanstveni monografiji dveh avtorjev s področja politološko-upravne znanosti. Ena od njiju je monografija "Sistem javnih uslužbencev" avtorja Mira Hačka, ki celovito obravnava sistem javnih uslužbencev ter predstavlja na področju slovenske politološko-upravne znanosti novost, saj obravnavano tematiko, kljub aktualnosti in pogostemu pojavljanju v znanstvenih razpravah, v obliki monografskega dela v slovenski znanosti doslej nismo imeli. Avtor na več mestih poudarja, da je področje javnih uslužbencev v slovenskem prostoru slabo znanstveno raziskano in obdelano, kar je posebej presenetljivo, če vemo, da že od osamosvojitve naprej poteka projekt reforme javne uprave, katerega bistven del je prav prenos sistema javnih uslužbencev.

Znanstvena monografija "Sistem javnih uslužbencev" predstavlja posebno novost v slovenskem prostoru zlasti z vidika politološke znanosti. Avtor namreč v sistemu javnih uslužbencev identificira in znanstveno analizira celo vrsto politoloških elementov, ki so bili ne le v domači, pač pa tudi v tuji relevantni znanstveni literaturi doslej precej zanemarjeni. Med temi elementi velja posebej izpostaviti vsaj tri. To so (a) političnost javnih uslužbencev, policy vloga javnih uslužbencev in upravno-politična kultura. Avtor gradi pojem sistema javnih uslužbencev izhajajoč iz osnov sociološke systemske teorije, gledano v ožjem smislu pa se naslanja na spoznanja informacijsko-kibernetične teorije. Znanstvena monografija v tem smislu pomembno prispeva k razumevanju odnosa med upravo in politiko, med profesionalnimi uslužbenci in političnimi funkcionarji, pri čemer gre za vprašanje, ki je eno bistvenih, a najbolj zlorabljenih v odvijajoči se reformi slovenske javne uprave. Ena osnovnih poant monografije je gotovo spoznanje, da se mora uprava spremeniti iz

birokratske organizacije, temelječe na webrovskega pojmovanju, v sodobnejšo, bolj podjetniško organizacijo. Avtor ob tem ugotavlja, da v slovenskem sistemu javnih uslužbencev še vedno prevladujejo predvsem elementi pozicijskega sistema, čeprav gre za sistem, ki je po oceni stroke že precej zastarel, poleg tega pa je za slovenski sistem javnih uslužbencev značilna tudi izrazita nekonsistentnost in celo protislovnost določenih rešitev. S tega vidika je še posebej aktualno in zanimivo zadnje, sedmo poglavje, v katerem avtor obravnava reformo slovenskega sistema javnih uslužbencev. V tem, precej kritično zastavljenem poglavju, postavi avtor na eno stran tehtnice aktualni, trenutno še veljavni sistem javnih uslužbencev, na drugo stran pa v parlamentu obravnavana predloga, dva izmed množice predlogov nove ureditve sistema javnih uslužbencev. Rezultat tovrstne analize pa je pravzaprav presenetljiv.

Znanstvena monografija "Sistem javnih uslužbencev" je eno novejših del s področja politične znanosti, ki uvrščajo Slovenijo med države, v katerih se politična znanost pri obravnavanju javne uprave in njenih konstitutivnih podsistemov - eden pomembnejših je gotovo sistem javnih uslužbencev - brez občutka nepoklicanosti lahko uvrsti ob bok pravni oziroma upravni znanosti. Samo upamo lahko, da bo monografija vsaj malo prispevala tudi k izgradnji sodobnejšega in k uporabniku orientiranega sistema javnih uslužbencev ter vsaj malo pripomogla tudi k spoznanju, da sistema javnih uslužbencev ne sestavljajo le pravni elementi, ampak so za njegovo uspešno in učinkovito delovanje ravno toliko pomembni tudi politološki elementi.

Andraž TERŠEK

Uvod v velike sodobne pravne sisteme - druga knjiga

Cankarjeva založba, Zbirka Pravna obzorja, Ljubljana 1999, 300 str. (ISBN 961-231-150-1)

Slovenska pravna kultura in pravna zavest se bosta lahko razvijali na ustrezen način in